

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 24
Eve of 5 Nissan

אגרות קודש
כרך ד
א'קצח

“Spiritual Self-Sacrifice”

Printed in Igros Kodesh vol. 4, letter 1,198

B"H, 16 Elul, 5711
Brooklyn, NY

The esteemed and honored young scholar, Rabbi
Shalom Dov, may he live and be well

Greetings and blessings!

I received your letter from Motzei Shabbat, the 1st of
Elul, and its contents, where you mention that you
are participating in the work of the "Chaver Pe'alei
Machaneh HaTorati" and you see positive results from
your efforts. However, since the Haredi community
in Eretz Yisrael did not respond adequately to their
call for assistance, all of the work has been placed on
them, which is causing you to neglect your Torah
study. The question arises whether it is worthwhile for
you, or in your words, whether you are obligated to
sacrifice your soul for the souls of others.

I was shocked by this question, especially at a time
when Hashem has helped you and granted you
the opportunity to save the souls of the sons and
daughters of Israel from heresy, G-d forbid, and to
help them remain faithful Jews, loyal to Hashem and

ב"ה, ט"ז אלול, ה'תש"א ברוקלין, נ. י.

האברך ור"ח אי"א נר"נ וכו' מו"ה
שלום דב

שי'

שלום וברכה!

קבלתי מכתבו ממוצש"ק א' אלול,
ותכנו אשר משתתף בעבודת "חבר
פעילי מחנה התורתי", ורואה הוא פרי
טוב בעמלו, אבל כיון שהצבור החרדי
באה"ק ת"ו לא נענה לקריאתם כדבעי
למעבד ובמילא כל העבודה מטלת
עליהם, וזה גורם אצלו לבטול
תלמוד-תורה, ושואל האם כדאי הדבר
בשבילו, או בלשונו הוא, אם מחיב
לעזב את נפשו בעבור נפשות אחרים.

הנה נבהלתי לשאלה זו, בה בשעה
שהקב"ה הצליחו ונתן לו האפשרות
להציל נפשות בני ישראל
מכפירה ר"ל ולעזור להם שישארו

His Torah. This is something that is clearly evident on a visible and tangible way, yet, the yetzer hara (evil inclination) comes and tempts you, saying, "Who knows if this is the right thing, and it might be better for you to engage in other business endeavors, where you might prosper in Torah and so on."

It is well-known that the Talmud rules that a mitzvah which cannot be performed by others allows for the suspension of Torah study for its sake (Moed Katan 9b). It is also known from a Talmudic passage in Masechet Temurah expounding on the verse, "The rich and the poor meet; Hashem gives light to both their eyes," that when a rich person in Torah helps a poor person in Torah, it illuminates both of their eyes. This also teaches that in such an instance, the one giving benefits as well, for the richness of Torah in both individuals increases. This is further clarified by a famous teaching in Taanit (7a), where it states, "I have learned much from my teachers, more from my colleagues, and most from my students." This teaching emphasizes that a person benefits and grows through sharing and teaching, particularly when aided by divine assistance, which is beyond any measure.

My point here is: not only is temporarily neglecting your Torah study fulfilling the commandment and Talmudic teachings mentioned earlier, but furthermore, this very neglect of Torah is itself the fulfillment of it, for through it, your heart and mind become a thousand times more refined, allowing you to succeed in your Torah study in a way that is exponentially greater.

יהודים נאמנים לה' ולתורתו, שזהו רואים גם בעיני בשר ובמוחש, הנה בא יצרו ומסיתו לאמר, מי יודע אם זהו ענין ומוטב לך להתעסק בעסקים אחרים אשר אז אפשר שתשגשג בתורה וכו' וכו'.

ידוע פסק הדין בגמרא אשר מצוה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים מבטלים תלמוד תורה בשבילה (מועד קטן ט, ב), וידוע ג"כ מאמר הגמרא בתמורה על הפסוק עשיר ורש נפגשו מאיר עיני שניהם ה', אשר כשעשיר בתורה עוזר לרש בתורה, הרי מאיר עיני שניהם, שגם להנותן נתוסף בלמוד תורתו, שזהו הרבה יותר ממרז"ל (תענית ז, א) הרבה למדתי מרבותי ומחברי, ומתלמידי יותר מכלם, כי המאמר בתענית מספר מה שאדם לומד כפי יכולתו הוא, וכדיוק הלשון למדתי, משא"כ הבטחת רז"ל בתמורה דמאיר עיני שניהם ה', היינו ששמעתיא דבעי סיעתא דשמאי, הנה מבקשים בזה אור כפי יכולת הוי', כמובן שזהו שלא בערך.

כונתי בזה שלא לבד שעל ידי בטול תורתו לאיזה זמן עושה הוא כצווי התורה וכמרז"ל במו"ק הנ"ל, אלא עוד זאת שבטולה של תורה זה הוא גופא קיומא, כי על ידי זה נעשה לבו ומוחו [זכ]ים אלף פעמים ככה, אשר במעט זמן יצליח בלמודו שלא בערך.

ונראה בזה כמה גדלו דברי רז"ל במה שאמרו בשבת (קה, ב) כף הוא אומנתו של יצה"ר היום אומר לו כן וכו' עד

We can see how great the words of our sages are when they say in Shabbat (105b), that this is the craft of the yetzer hara: Today it says "do this," tomorrow it says "do this," until it leads a person to idolatry. My revered father-in-law the Rebbe of blessed memory explained the word "this," meaning that the yetzer hara is very cunning and comes to each person with a claim that fits his disposition, but ultimately, it seduces the person until it leads him to the point where he could say, "Go worship idols." You might already be familiar with this teaching from a printed pamphlet of the 18th of Elul, which has probably already reached your community.

I will conclude my letter by wishing you success in your holy work, and may that path lead you to success in your Torah learning, in the fear of Heaven, and may you grow both in Torah and in fear of Hashem.

I am interested to know what your method of learning was before you entered the work of "Chaver Pe'alei Machaneh HaTorati," and whether you now have regular shiurim in both the revealed aspects of the Torah and Chassidus.

With blessings to be written and sealed for good, and a good sweet year.

Attach is a section of a the talk from Shabbos Mevorchim Rosh Chodesh Elul, which might be of interest to you.

שְׁאוּמֵר לָךְ עֲבוֹד עֲבוֹדָה-זָרָה, וְדִיֵּק
כ"ק מו"ח אֲדָמו"ר זְצוּקֵלָה"ה נבג"מ
זי"ע הַלְשׁוֹן "כָּף", הֵיִינוּ שִׁיעָה"ר הוּא
עֶרֶם בְּמֵאֹד וְכָא לְכַאו"א בְּטַעֲנָה
הַמִּתְאַיְמָה לְפִי רוּחוֹ, אֲבָל סוֹף סוֹף
מִסִּיתוֹ וּמִבִּיאוֹ בְּגֵדָר שֶׁיִּכּוֹל לומר לוֹ לָךְ
עֲבוֹד עֲבוֹדָה זָרָה. וַיַּעֲיֵן בְּקוֹנֵט'
הַנֶּדְפֵס לַח"י אֱלוֹל שְׁבַט־ח כָּבֵד הַגִּיעַ
לְמַחֲנוּ בְּעֵינֵי מַרְז"ל זָה.

אֲחֵתֶם מִכְתָּבִי בְּאַחֲוִי הַצֶּלְחָה
בְּעֲבוּדָתוֹ בְּקִדְשׁ, אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ מִמִּילָא
יִמְשִׁיךְ לוֹ הַצֶּלְחָה ג"כ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
בִּירְאָת שָׁמַיִם וַיִּלֶּךְ הַלּוֹךְ וְגָדוֹל בַּתּוֹרָה
וַיִּרְאָה גַּם יַחַד.

אֲתַעֲנֶן לְדַעַת בְּמָה הִי אִפֹּן לְמוֹדוֹ
קֶדֶם שֶׁנִּכְנַס בְּעֲבוּדַת חֶפֶר פְּעִילִי
מַחֲנֶה הַתּוֹרָתִי הַנִּל, וְאִם יֵשׁ לוֹ עֵתָה
שְׁעוּרִים קְבוּעִים בַּתּוֹרָה הַנִּגְלָה
וּבַתּוֹרָה הַחֲסִידוּת.

בְּבִרְכַּת כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה לְשָׁנָה
טוֹבָה

וּמִתּוֹקָה.

מוֹסַג"פ קָטַע מְשִׁיחַת ש"ק מְבָרְכִים
ר"ח אֱלוֹל, אֲשֶׁר יַעֲנֶן אוֹתוֹ.